

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

THE ARABIC PORTION OF THE CAIRO GENIZAH AT CAMBRIDGE.

IV.

TWO AUTOGRAPH FRAGMENTS OF MAIMONIDES' DALĀLAT AL ḤĀIRIN.

THE two fragments under discussion give two pieces of the Arabic original of Maimonides' *Guide*, viz.:—

1. Part I, ch. lxiv, and the beginning of ch. lxv (Munk's edition, fol. 63ro–64ro, l. 9).

2. Part II, end of ch. xxxii and ch. xxxiii.

Before examining the value of these fragments for textual criticism, it will be necessary to adduce the proofs as to their genuineness.

Even a hurried look at the facsimiles of the fragments appended will show that there is very little probability of their being copies from another archetype. The passages struck out are not to be found in other MSS., of which I compared three (Codd. Loewe XVI, Brit. Mus. Or. 1423, and 2423), but they have faithfully preserved the corrections written over the lines of fragment II^{ro}. Another important circumstance is that the missing left-hand corner at the bottom of the same fragment does not in any way interfere with the completeness of the text, and that on the *verso* several words are carefully written along the mutilated margin. From this it appears that the writer of the fragment used any bit of paper which came to hand, exactly as one would do for the first draft of a script. And, indeed, the same page furnishes yet more evidence in this direction. Ch. xxxiii, as we see, was originally shorter than we have it now, and ended before the middle of the page was reached. All that is written below it, inclusive

of the two lines along the margin, was meant by the author to be inserted in l. 4 (after ^{למעולא}אח), as shown by the corresponding marks of insertion. Thus my transcription of the facsimile, Fol. 2 verso, must be read with this explanation in view. This also tallies with the text as we have it now.

To return for one moment to fragment II^{ro}, we find that the author wrote twice ^{אלעזימה}אלאצות ("the mighty voices"), but, in accordance with the trend of ideas of the chapter, he altered both passages into *singularis*. There is absolutely no room for the objection that these are the corrections of a copyist.

It is further to be observed that the chapters are not numbered. It is, indeed, doubtful whether Maimonides did more than mark chapters by the word *faṣl*, as was the custom of Arab authors, and it is that the numbering is altogether due to Samuel b. Tabbōn's Hebrew version. In Cod. Loewe (see *Monatsschrift*, vol. xxxviii, p. 409; vol. xxxix, pp. 404 sq.), which contains both the Arabic original and the Hebrew version just mentioned, only the chapters of the latter are numbered, but not those of the original. It is therefore probable that later copyists of the Arabic text alone adopted Ibn Tabbōn's numbering.

Apart from these, the fragments offer several other interesting features of Maimonides' mode of writing Arabic. They show conclusively that the copyists indulged in vulgar spellings, for which the author was not responsible. He never omits the *otiosum*. On the other hand, his orthography is not free from some of the characteristics of Maghribine writing. We find twice ^{אלי}אלוי instead of ^{אלי}אלי, once קרה for קרה, and several times ^{עלי}חעלי for ^{עלי}חעלי. The variations of the text are so surprisingly numerous for so small a portion of the work, that I found it desirable to reproduce it in print. They are probably the result of a final revision by the author himself. The passages placed between round brackets are those struck out in the original.

T-S. 10 Ka. 4¹, 23 × 16 cm.

(Fol. 1 recto.)

פצל

אעלם אן שם יי קד יראד בה מראת מנרד אלאסמיה¹ מתל קולה לא תשא
את שם יי אלה' לשוא ונוקב שם ה' והיה אכתר מן אן יח[צא] וקד יראד בה
דאתה תעלי² וחקיקתה מתל ואמרו לי מה שמו וקד יראד בה (א . .) אמרה
חתי יכון קולנא שם יי כאנא קלנא דבר יי או מאמר יי כמא קאל כי שמי
בקרב ומענא דברי בקרבו או מאמרי בקרבו אלמעני אנה אלה לאראדתי
ומשיתי וסיבין אלכלאם פי אשתראך מלאך וכדלך כבוד יי קד יראד בה
אלנור אלמכלוק אלדי יחלה אללה פי אמאכ³ ללחעטים עלי גהה אלמענו
וישכן כבוד יי על הר סיני וכבוד יי מלא את המשכן וקד יראד בה דאתה תעלי²
וחקיקתה כמא קאל הראני נא את כבודך ואלגואב כי לא יראני האדם וחי דל
אן כבוד הנא⁴ דאתה וקולה כבודך תעטים מתל מא בינא פי קול ואמרו לי
מה שמו וקד יראד בכבוד תעטים אלנאם כלהם ללה בל (זמיע) כל מא סואה
תעלי² יעטמה (לה לסאן נאטק עטם בלסאנה ומן לם ינטק ללסאן לידל עלי
מאפי אדראכה פי) לאן תעטימה אלחיקי הו אדראך עטמתה פכל מן אדרך
עטמתה וכמאלה פקד עטמה עלי קדר אדראכה ואלאנסאן כאצה

(Verso.)

יעטם באלאקאויל לידל עלי מא אדרך בעקלה ויעלן בה לגירה ומן לא אדראך
לה מתל אלגמאדאד פכאנהא תעטם איצא בכונהא תדל בטביעתה על קדרת⁵
מוזרהא⁶ וחכמתה פיוון דלך דאעיי לתעטים אלמעטבר להא נטק (א . ל .)
בלסאן⁷ או לם ינטק⁸ וקד אהסעה אלעבראניה⁹ פי דלך חתי יטל[קון] עלי הדא
אלמעני לשון[אמירה ויקאל עאמא לא נטק¹⁰ אנה סבב וקאל כמא קיל¹¹
כל עצמותי תאמרנה יי מי [כמוך עבר ען כונהא] תונב דלך¹² באנהא אלדי
תקולה¹³ ובחסב תסמיה הדא אלמעני כבוד קיל מלוא כל הארץ כבודו (מ . . .)
מסאוי¹⁴ ותהלתו מלאה הארץ פאפהם הדא אלאשתראך איצא¹⁵

פצל

מא אראך בעד וצולך להיה אלדרנה ותחקיקך אנה תעלי² מונרד לא בונרד
וואחד לא בוחרה תחתאנ אן יבין לך נפי צפה אלכלאם ענה ולא סימא

¹ Ed. אלהסמיה.² Sic.³ Ed. מכאן.⁴ Ed. אלכור אלמקול הנא.⁵ Sic.⁶ L. מונזרהא.⁷ Ed. בלסאנה.⁸ Ed. the words אן כאן.

מא לא ינוו עליה אלכלאם

⁹ Ed. אלגה אלעבראניה.¹⁰ Ed. and MSS. אדראך.¹¹ L. וקאל כרי כמא קאל.¹² Ed. אלאשתראך.¹³ Ed. קאלחה.¹⁴ L.

מסאוי, Ed. accus.

¹⁵ Ed. adds two passages.

באנמאע אמתנא אן (כלא) אלתורה מזלוקה אלקעד בולך אן כלאמה אלמנסוב אליה מזלוק ואנמא נסב אליה לכוך דלך אלקול אלדי סמעה משה כלקה אללה (וליס הו כלאם) ¹ כמא כלק כל מא כלקה ואבתדעה (ומותרא?) וסויאתי פי אלנבוה כלאם כתיר ואנמא אלקעד הנא אן וצפה באלכלאם מותל וצפה באלאפעאל כלהא אלשביחה באפעאלנא פארשרת אלאדהאן אלי אן תם עלם אלאהי יצל ² ללנביין באן אללה כלמהם ³ אן הרה אלמעאני אלתי יוצלון אלינא ⁴ כלאם אללה . . . כמא סיבין וקר תקדם לנא ת . . דלך ואנמא מקצוד הרה אלפצל אן אלדבור ואלאמירה לפט משתרך יקע עלי אלנטק באללסאן מותל קולה משה ידבר ויאמר פרעה ויקע עלי

(Fol. 2 recto.)

ואד ואנדרנ לנא דכר מעמד הר סיני פלננבה עלי מא חבין ⁵ מן אלנצוין ⁶ ומן כלאם אלחכמים ודלך ⁷ אל[אדראך] אלדי אדרך ⁸ פי דלך אלמעמד למ יכן ⁹ אלואצל למשה אלואצל לכל ⁹ ישראל בל אלכטאב למשה וחרה ולדלך גא כטאב עשר הדברות כלה (בלשון . . . . .) מזאטבה אלוואחד אלמפרד והו עליה אלסלאם אזל ינספל אלנבל ויכבר אלנאם במא סמע נין אלתורה אנבי עומד בין יי וביני להגיד לכם את דבר יי וקאל איצא משה ידבר והאלה יעננו בקול אלכל[ל]תא אן כל דבור ודבור יעידה להם כמא סמע ונין אלתורה איצא בעבור ישמע העם בדברי עמ' דליל אן אלכטאב לה והם יסמעון אלצות אלעטים ¹⁰ לא תפציל אלכלאם וען סמאע דלך אלצות אלעטים ¹¹ קאל בשמעכם את הקול (וכל העם רואים את הקולות וכו') וקאל קול דברים את' שומ' וחמונה אינ' רואים זולתי קול ולם יקל דברים אתם שומעים וכל מא גא מן סמאע אלכלאם אנמא אלמראד בה סמאע אלקול ומשה הו אלדי יסמע אלכלאם ויחביה להם הרה הו אלדי יטהר ¹² מן נין אלתורה ומן אכתר כלאם אלחכמים ז'ל לכן להם איצא קולה מנצוצה פי עדה מואצע מן אלמדרשות וה פי אלחלמוד איצא והי קולחם אנבי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמעום יענ[ון] אנהא וצלת להם כמא ¹³ וצלת למשה רבינו ולם יכן משה מוצלחה להם ¹⁴ ודלך יחק בלא שך ¹⁵ לאן ¹⁶ האדין אלאצלין ¹⁷ אנמא אעני וגוד אלאלה וכונה ואחד ¹⁸ אנמא ידרד דלך באל

¹ Ed. ואבתדעה. ² Ed. ידרכה. ³ Ed. וקאל להם חתי נעלם. ⁴ Ed. לנא.

⁵ Ed. רבין. ⁶ Ed. ענו אלתאמל אלחכן. ⁷ Ed. four words missing.

⁸ MSS. and Ed. new chapter. ⁹ למי, למי. ¹⁰ See introductory

note. ¹¹ Id. ¹² Ed. אלטהאר. ¹³ Ed. כמחל מא. ¹⁴ Five

words on the margin. ¹⁵ Three words not in Ed. and MSS. ¹⁶ Ed. אן.

¹⁷ MSS. דהאן אלאצלין. ¹⁸ Sic.

2

三

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

(Verso.)

ברהאן אלעיני¹ באלנטר אלנאסאני וכל מא הו כדלך² פחכם אלנבי פיה
 וחכם כל מן עלמה סוי לא תפאצל ולא עלם האדין אלאצלן³ מן נהה
 אלנבוה⁴ נץ אלתורה אתה הר' אמא סאיר אלדברות פהי מן קביל
 אלמשהוראת (אל) ואלמקבולאת לא מן קביל אלמעקולאת⁵ ואלדי תסתקל
 בה אלנצוץ ובעץ⁶ כלאם אלחכמים⁷ אנהם לם יסמעוא⁸ גר קול קול
 ואחד פרד⁹ מרה¹⁰ פי דלך אלמעמד והו אלקול אלדי אדרך מנה¹¹ משה
 אנבי ולא יהיה לך ואסמעהם משה דלך כמא דכרנא בכלאמה¹² וקד נבה¹³
 אלחכמים עלי דלך בקולה אחת דבר אלהי שת' זו שמעתי ובינוא פי אול
 מדרש חזית אנהם לא יסמעוא קולא¹⁴ אכר מן קבלה תעלי ונץ אלתורה
 קול גדול ולא יסף ובעד סמאע דלך אלקול אלאול כאן מא דכר מן
 אסתהואלהם וכופהם¹⁵ ומא חכי מן קולהם ותקרבו אלי וכו'¹⁶ ותאמ' הן
 הראנו וכו' ועתה למה נמות קרב אתה ושמע כו' פתקדם הו גל מן מולוד
 תאניה ותלקי (אל?) בקיה אלדברות ואחדה ואחדה ונול לאספל אלנבל
 ואסמעהם איאהא פי דלך אלמשהר אלעפים והם יבצרון אלאנואר ויסמעון
 אלאצואת אעני תלך אלאצואת אלתי הי כאלרעוד¹⁷ ואצואת תבויק כמא
 דכר ויהי קול השופר הולך וחזק מאור וכל מא תנד מן דכר סמאע קולות
 כתירה כמא קאל וכל העם רואים את הקולות וכו' אנמא הי קול שופר
 ורעוד ונחווהא אמא קול יי אעני אלצות אלמכלוק אלדי מנה פהם אלדבור
 פלם יסמעונה גיר מרה ואחדה פקט במא נץ אלתורה (. . .) ת) כמא בינוא
 אלחכמים פי אלמוצע אלדי נבהתך עליה (פאיעל) והו אלקול אלדי יצאה
 נשמתן בשמעו(א) ואדרך בה משה¹⁸ שתי הדברות הראשונות אמא כל
 קול נבוי סמעה משה פי דלך . . . . . פאעלם דלך ותדברה¹⁹
 לאנה לא ימכן איצא²⁰ אן יתערץ למעמד הר סיני באכתר מן הדא אלקדר
 אלדי דכרוה לאנה מן אעטם²¹ סתרי תורה וחקיקה דלך אלאדראך וכיף
 כאן חאלה²² [כפא] ענא גרא לאנה לם יתקדם מתלה ולא יתאכר פאעלמה

¹ Ed. באלנטר.² Ed. יעלם ברהאן.³ Ed. and MSS. nom.⁴ Ed. פקט. ⁵ Ed. and MSS. seven words more. ⁶ Not in MSS. and Ed.⁷ Ed. הוא הו. ⁸ Ed. and MSS. זמיע ישראל. ⁹ Ed. פקט. ¹⁰ Ed. ואחרה.¹¹ Ed. מנה. ¹² Ed. quite different. ¹³ Ed. and זכרוא.¹⁴ Ed. קול. ¹⁵ Ed. אלשריד. ¹⁶ Not in Ed. ¹⁷ Ed. quitedifferent. ¹⁸ Ed. not in Ed. ¹⁹ Ed. והזכרה. ²⁰ Not in Ed.²¹ Ed. זמלטה. ²² Ed. אלוהא.

V.

DAVID B. MARVĀN AL-MUQAMMAŞ.

Two leaves, 14 × 10 cm., small Rabbinic characters. The ink is, however, so faded that only little is legible. On the *recto* the title in four lines. The text begins on the *verso* with seventeen lines on the page.

The importance of this fragment is twofold. In the first instance it introduces us to a hitherto unknown work by David b. Marvān al-Muqammaş, and, secondly, it throws some additional light on this author's personality. There can be no further doubt that his second name was *Al-Muqammaş*, and not *Al-Miqmās*, as he is still called in Steinschneider's latest work¹. We further see that he came from *Shirāz* in Persia, whence, as it appears, he emigrated to the Irāq. Whether or not he lived in Al-Raqqa is not known, but Fürst's correction into Al-Irāqi (Hebrew הברלי) has much to recommend itself.

The work itself is entitled *Fifty Queries in Refutation of the Christians*. It is very likely that the title in the form as it appears on the title-page of the fragment originates with the copyist. The fragment is unfortunately in such a hopeless condition that only the first query can be deciphered, and this but imperfectly.

VI.

ISAAC AL-ISRĀILĪ'S (THE ELDER) "BOOK OF DEFINITIONS."

Five leaves, Rabb. char. 16 × 14 cm.

In the *Festschrift zum achtzigsten Geburtstage Moritz Steinschneiders*, Part II, pp. 131-41, I edited the Hebrew version of the above-named work. I am now able to offer a large fragment of the original. It begins p. 137, l. 7

¹ *Die arab. Literatur der Juden*, p. 37.

from the bottom of the Hebrew text, and ends p. 140, last line ית. Apart from its literary interest as a portion of the original of one of the oldest works on philosophy by a Jewish author, we are now in a position to correct many corrupt passages, and in particular two names which were not quite clear in the Hebrew version. The first is אל כלִיך, p. 139, l. 7 from the bottom, which should be read *Al-Khalīj*, and כללֵא, in the next line, for which the original reads כללֵאִלם.

VII.

FRAGMENT OF AN UNKNOWN WORK BY JUDAH AL-HARIZI.

Four leaves, 16 × 13 cm. Or. Rabbinic char.

This fragment contains part of a description of a journey through Mesopotamia. The unknown traveller has left us a little information concerning some Jewish communities in this province, but this little is very interesting. Particularly must we note his statement that his intention was to visit the grave of Ezra. We know from other Jewish travellers such as Benjamin of Tudela¹ and Petaḥqāh of Regensburg² that Ezra was supposed to be buried in the Irāq. This statement is corroborated by the Arab geographer Jāqūt³, who locates the grave in the village Maisān, on the river Samura, which is to be found in the southern corner of the Irāq, near the place where the Euphrates and Tigris unite. Our traveller entered Mesopotamia at Al-Raqqā (the Biblical Kalnēh) on the Euphrates, but instead of going south-east he turned towards the north, and visited Ḥarrān, Al-Ruhā (Edessa), Majdal, Nisibis, Al-Jazīra, Sinjar, and Moṣul. Whether he then went down the Tigris to fulfil his pious vow or not we cannot say, and must be satisfied with the scant comments

¹ Ed. Asher.

² Ed. Baenisch, p. 32.

³ Ed. Wüstenfeld, IV, pp. 714, 840.

he makes on the Jewish communities of the places mentioned, and their leaders. Now it seems that his purpose in visiting these places was not only thirst for information, but also the desire to collect a little current coin of the time. The distribution of his praise or blame is, therefore, influenced by the degree of generosity with which he was treated, although he also indulged in a little literary criticism. Yet we must be grateful to him. He gives various names of persons who can unhesitatingly be accepted as historical. Besides this, his accounts are not given in dry prose, but are adorned by graceful verse, which has a literary importance of its own. For the poems attached to each paragraph are not only written in excellent Arabic, but also in classical prosody. From certain standard phrases and figures, one can easily see that the author was well versed in ancient poetry, and were it not for some hebraisms he could pass for a real Arab bard. This circumstance is in so far of great moment, as it will assist us in tracing this interesting personality. We will, however, first accompany him on his wanderings, and pick up all historical information to be gained.

The people of *Al-Raqqa*, he says, have a name for steadiness, but their piety is tarnished by a slight blemish, viz. meanness. The best man among them is R. Simḥāh of Tadmōr (Palmyra).

The people of *Harrān* are pious and intelligent, but mean and stingy in the extreme. The most enlightened person among them is R. Masliaḥ, and the most pious Ṣadaqa b. Zāki.

The best men in *Al-Ruhā* are Ḥassān al-Ibrismī and Josef the Precentor, but the meanest of them is Ibn Sālim, although descended from noble ancestors.

The traveller is better pleased with the people of Majdal, whilst those of Nisibis "flee from every generous inclination." No person of either of these places is mentioned by name.

Very witty is the author's account of *Al-Jazīra*. The

town has its name ("island") from its situation on a hill between the Tigris and a little brook called Saqlan¹. In the spring, when the two waters meet, the town appears to be situated on a real island. It must have been at this season that our traveller visited the place, because he describes its inhabitants as surrounded by a stream of meanness in which they form an island.

The most praiseworthy man in *Sinjār* is Abd al-Sayyid of Moṣul, although "his soul pants for meanness as the birds for their nests."

In *Moṣul* he found a large community, but only mentions Abul-Faraj b. al-Khadābi, "a better man than whom is nowhere to be found on earth."

Thus far the fragment. Now who was this traveller? I have no hesitation in asserting that he was no other than JUDAH AL-ḤARĪZI, and I do so on the following grounds. We know that AL-ḤARĪZI travelled through the Irāq, and visited Ezra's grave. A detailed account of this journey, as well as the description of that grave and the legend connected with the same, are given in *Maqāmat* xxxv and xlvī of his *Tahkemōni*. This journey is by no means fictitious², nor are these the only occasions on which he speaks of his eastern travels. He also alludes to them in several hitherto unpublished poems, two of which I here reproduce in full text and translation. They are taken from Cod. Montefiore 362³:—

(Fol. 11 verso.)⁴

ועשיתי באשור על ענין הקהלות אשר חיותי ובארצות מזרח ראיתי	
שמעו בני תבל פליליות	בם תלמדו דעות ותושיות
באתי לנא אמון וחניתי	בינם כמו הדג בתוך ציית
ואמצאה אישים במצרים	אין בם לאנשי היקר מחיות

¹ See Petermann, *Reisen im Orient*, II, p. 45.

² Kaminka's arguments to the contrary (*Monatsschrift*, XLIV, pp. 217 sqq.) prove nothing.

³ See my *Descriptive Catalogue*, pp. 106 sq.

⁴ Metrum: 2 ten. yāthed, 2 ten. yāthed, 2 ten. in each hemistich (Arab. *Kāmil*).

ואעבור משם לדמשק	אל עם אשר תעו כמו שיות
ואשכחה אירם בעיר צובה	כי הם כהרב לה שתי פיות
ואמאסה כלנה הכי לעצור	הונם ידיהם תוקפות היות
אולם באשור נשכחו כלם	כי הם בהמות או כמו חיות
אם אחזה בן כל אשר אלך	אמצא בני תבל בתחתיות

TRANSLATION.

This poem I wrote in Assur, concerning the communities which I saw and observed in the lands of the East.

Hear wondrous things, ye children of the world,
Through them some wholesome knowledge ye may gain.
To Alexandria I came, and camped
Among the people like a fish on dry land.
And citizens did I find in Kahira,
But they allow deserving men to starve.
Thence to Damascus did I take my step,
To people, erring like abandoned lambs.
Their hapless state I soon forgot at Zobah,
Whose talk I likened to a two-edged sword.
Kalneh I scorn; its people's hands are strong,
For nothing hold they firmer than their wealth.
In Assur then my memory lost them all;
For brutes its people are and beasts of prey.
Should I the like find everywhere I go,
Then mankind only dwells beneath the earth.

(Fol. 10 verso.)¹

ועשיתי לאיש מאנשי כלנה הללתי	בשירי וברח לחרן מפני ונסתר מעיני
יליד גלות אחי נבלות וכילות	אשר כל הנבלות נקבצו בו
והללתי שמו בשתי לשונות	ונכשלתי במאמר פי וניבו
ואולם עת דרשתי לא מצאתיו	ואמרו כי לחרן שם נתיבו
ואם נחבא ונסתר מלפני	שמו הרע בפי עצי עזבו
כמו עכבר אשר נחבא בחור	ועזב חוץ בפי חתול זנבו

¹ Metrum : yāthed 2 ten., yāthed 2 ten., yāthed ten. (Arab. *Wāfir*).

TRANSLATION.

This poem I composed concerning a man in Kalnēh whom I had praised in my song, but he escaped to Harrān from before me, and was hidden from my eye.

O child of shame, O brother thou to meanness,
Combining every sort of avarice.
I sang his praises in *two languages*,
But came to grief through mouth and speech of mine,
And when I sought him, I could find him not;
For to Harrān, they said, he took the road.
Now even though from me he's hid and gone,
His wicked name upon my staff he left,
Like to a mouse that in a hole took flight,
But in a weasel's mouth left out its tail.

Now if we examine the names of persons contained in the Arabic fragment, we find them nearly all mentioned in Maqāmat xlvī of the *Tahkemōni*, viz. at Kalnēh: R. Simḥāh; at Harrān: R. Ṣadaqaḥ and R. Maṣliaḥ (surnamed Harōfē); at Aram Naharaim: Josef the Precentor, whom our fragment mentions as living at Al-Ruhā. It is, however, to be borne in mind that when writing Hebrew, Al-Ḥarizi always substitutes Biblical names of places for those used in the vernacular. The characteristics he gives of the people of the various cities tally exactly with those to be found in the Arabic fragment. The avarice of the people forms the *Leitmotiv* of all these compositions. This is again emphasized in Maqāmat xii, which describes the great war between generosity and stinginess. Needless to say that the "traders of Harrān," "the people of Aram Naharaim," and the "heroes of Kalnēh" side with stinginess, which covers itself with glory. All this cannot be accidental. It is not likely that two different people set out on a long and perilous journey, with the same object in view, both equally equipped with the knowledge of the language of the country to be visited, and that both should have met the same people,

made the same experiences, and recounted them in the same witty and poetic manner. There is yet another point to consider. This is Al-Ḥarīzī's thorough mastery of the intricacies of Arabic language and poetry. He is not only the translator of Ḥarīrī, but he inserted Arabic verse of his own in *Maqāmat* xi of his *Taḥkemōni*. He also composed an Arabic introduction to this work¹. Each line in our fragment betrays an intimate acquaintance with this class of literature in general, as well as with the sparkling wit of Al-Ḥarīzī. The matter is probably to be considered in this way. On his return from his journey to the Irāq Al-Ḥarīzī made another stay at Fostat (Old Kāhira), where he wrote the account in question and presented (or sold) it to some Maecenas. When he afterwards composed the *Taḥkemōni* he embodied the most interesting of his reminiscences in it. Thus this fragment sheds a literary reflex on this work, and helps us to appreciate many of its passages better. It also places Al-Ḥarīzī in the ranks of Jewish-Arabic poets.

V.

T-S. 8 Ka. 4¹.

(Recto.)

הָדָה אֶלְמַסְאִיל רֹד עָלִי
 אֶלְנַצְאָרִי אֶלְפָּהָא דּוֹד בֶּן
 מְרוּאֵן אֶלְמַקְמִין שִׁירָאזִי
 רַחֲמָה אֶלְלָה
 לְעָלִי

(Verso.)

בְּשֵׁמֶךָ רַחֲמֵי
 הָדָה אֶלְמַסְאִיל אֶלְבְּמַסִּין רֹד עָלִי אֶלְנַצְאָרִי
 אֶלְמַסְלָהּ אֶלְאֻלִּי יִסְאֻלֵּן אֵן אֶלְמַסִּיחַ מוֹבַד הוּא פִי אֶלְקֶרְמָהּ וּבָאֵן קֶרִים
 מַעַה (?) אִם לֹא פֶאֶן זַעֲמוּ אָנָּה מוֹבַד פֶּלֶא יִגּוּ אֵן יִקְאֵל לָהּ אִבְנֵן לֹאֵן

¹ Steinschneider, *ibid.*, p. 160.

אלאבן יכון אלדי תטאחר מן אב ואן יסמון אסמה מעה יסו(?) יוגבון אבדן
 אב אן כאן מנה ולר אבין פאמא אלאבן פלא יגו פי אלקדמה ואן זעמו
 אנה לים בקדים קר מן אלדעוי אללאהותי פלים באלאה
 אלמסילה אלחאניה

VI.

T-S. 8 Ka. 6².

למא פאין עליה אלעקל מן נורה ורוחאניתה פיגב אן נאתי באלפרק בין
 גוהר אלגרים וגוהר אלגסים פנקול אן גוהר אלגרים מכון מן ענאצר מכתלעה
 מכיפה בכיפיות מתצאדה ולדלך לחקתה אלאפראין ודכל תחת אלכון
 ואלפסאד ואמא גוהר אלפלך פיגר מכון מן שי ולא מסתחיל אלי שי ולא
 מכיף בשי מן אלכיפיות לאנה לו כאן מכיפה לקר יכל אן יכון אמא
 חאדא ואמא בארדא ואמא ראטבא ואמא יאבסא פלו כאן חאדא לתרקא
 צעדא אלי מא לא נחאיה ולו כאן בארדא לסדן ספלא ואסתקר פי
 אלמרכו. ולו כאן רטבא לעאס ותמוג פי אלגהאח אלד ולו כאן יאבסא
 לצלב ואכתנו ועדם אלחרכה אצלא. פקד כאן ואחצח אנה גיר מכיף בשי
 מן אלכיפיות ולדלך לס תלחקה אלאעראין ולם ידכל תחת אלכון ואלפסאד.
 אלקול פי אלוה אלחיואני אגמע אלאואיל עלי אן אלוה גסם לטיף
 ינבת מן אלקלב פית שריאנאת אלי גמיע אלבדן ויפידה אלחיוא ואלתנפס
 באל ריה ואלנבין באלשריאנאת ויתרקא צעדא אלי אלדמאג וינבת מנה פי
 אלעצב אלי גמיע אלבדן ויפידה אלחם ואלחרכה פאן סואלנא ען אלפרק
 בין אלנפס ואלרוה קלנא אן אלפרק בינהמא יכון מן גהתין אחדאמהמא
 אן אלוה גוהר גסמי יחויא אלבדן ויחצרה ויחית בה ואלנפס גוהר רוחאני
 יחוי אלבדן מן כארג ויחית בה ואלב אן אלוה ינחל באנחלאל אלבדן
 ויבטל בכסלאנה ואלנפס תאבתה באקיה בעד מפארקתהא ללבדן אלא אן
 פעלהא לא ינפד פי אלבדן לעדמה באלרוה אלמפידה לה אלחיוה ואלחם
 ואלחרכה ואדא עדם אלבדן אלחיוה ואלחם צאר מואתא ולם ינפד פעל
 אלנפס פיה אצלא פאן סאלנא ען אלפרק בין אלוריד ואלשריאן קלנא אן
 אלוריד מרכבא מן טבקה ואחדה וקנאה ואחדה יסרי פיהא אדם
 מן אלכבד אלי גמיע אעצא אלבדן לאן מנה גדאהא וקותהא וקואמהא
 ואמא אלשריאן מרכב מן טבקתין וקנאתין ואחדתהמא ינפד פיה אלוה
 אלי גמיע אלבדן וימירה אלחיוה ויולד פיה אלתנפס באלריה ואלנבין
 באלשריאנאת לינפי בדלך אלכזאראת אלחארה ען אלקלב ויגרב אליה
 הוא לטיפה. ואלקנאה אלאכרי יסרי פיהא אדם אלכאלין ואלנקי מן

Fol. 1
rectoFol. 1
verso

Fol. 2
recto

אלאוסאד ליתגדי בה אלוה אלחיואני כמא יתגדי אלנאר כארגא באלוית .
ואלסבב אלדי לם ימכן סלוך אלוה ואלדם פי קנאה ואחדה ומנרא ואחד
אן אלוה ללטאפתה יסרי פי אלבדן דפעא כמא יסרי צו נור אלסראג
פי אלבית דפעא בלא מדה זמאניה . פאלדם פלגלטה ותקל חרכתה
לא יסרי אלא ר'ויא ר'ויא כמא יסרי אלמא פי מנאפס אלארץ
וקנאותהא ואן כאן אלדם אנלט מן אלמא ואבטא סלוכא פלו כאן אלוה
ואלדם יסלכאן פי קנאה ואחדה ומנרי ואחד לגלט אלדם אלוה ימנעה
אן יסרי פי אלבדן דפעא וכאן פי דלך פסאד אלנטאם אלטביעי אלקול
פי אלטביעה אלטביעה אסם משתדך יקאל עלי אלכלק ועלי כל מטבוע
בטביעה מכצוץ בהא ויקאל עלי אלכיומוסאא אעני אלאלכלאט אלד אלתי הי
אלדם ואלמרתין ואלבלגם ויקאל איצא עלי אלפלך ועלי אלקוה אלפלכיה
אלתי רתבהא אלבארי עז וגל פי אלטביעה וקדרהא בהא עלי תאחיר אלכון
ולפסאד ואלרבו ואלאצמחלאל ואלחרכה ואלסכון ולדלך ח'תהא אלואויל
מן כ'צתהא וקאלו אן אלטביעה חרכה ען סכון וסכון ען חכרה וח'דהא

Fol. 2
verso

אלפילסוף מן ד'אתה וקאל אן אלטביעה קוה נסמיה תכון פי אל'בדאן בתוסט
אלפלך בין אלנפס ואלאגראם אראד בקולה קוה נסמיה קוה פלכיה לאנה
קאל קוה נסמיה ולם יקול קוה נרמיה וח'דהא אפלאטון מן פעלהא באן
קאל אלטביעה נ'הר חכים בצנעה אלאלאת אלמצנועה . ואלפאצל אבקראט
קול טביעי קאלה פרק בין אלטביעה ואלנפס וקאל אלטביעה אבתי חרכה
מן דאכל תקויה ללאבדאן ומחיה להא מצלחתהא מן אלגדא וגירה ודאפעא
ענהא אלפאת בחסב אלמאקה ואלאמכאן ואלנפס אבתי חרכה מן כארג
תפיץ עלי אל'בדאן מן נורהא וציאהא מא תצירהא חיה מתחרכה חסאסה .

אלקול עלי אלנטק אלנטק עלם ואקע עלי אלחקיקה באלחוה ואלפכר .
חד אלעלם אלמרסל דרך אלנפס חקאיק אל'אשיא אלמנצובה ללעלם חד
אלעלם אלצאדק מערפה צאדקה יחקקהא אלקיאם ויתבתהא אלברהאן ח'ד
אלמערפה ראי בראי גיר זאיל חד אלראי אעתקאד שי אמא (?) ח'ד אלפכר
קוה עקליה תחל פי אל'אשיא לאן אלפכר קוה מן קוה אלנטק ולדלך צאד

Fol. 3
recto

אלמפכר נאטק ח'ד אלדכר דרך אל'אשיא אלכאצה פי אלנפס באלבח'ת
ואלנצ'ד חד אל'תדכר אכתלאף שיא קד נסי חד אלחיה אנאלה אלראי פי
אלכואטר . חד אלחפט דכר מתצל גיר מנקסם חד אל'תמייז אלחאק כל שי
בחסבה . חד אלקיאם אנרא אלעלה פי אלמעלול וחדוה אלגדליון באן קאלו
אלקיאם קול אדא וצעת פיה אשיא מכתלפה בדר מנהא ואחד אצטרארא

קאל אסחק היא חד גיר קאים בנפסה לאן מן אלממתנע אן יבדר שיא ואחרה מן אשיא מכתלפה אלא באיצאח ודליל עלי צדקה ואלא כאנת אלדעאוי מתסאוויה ואלברהאן לא יקום אלא באגרא אלעלה פי אלמעלול לאן אלקיאס מתבה ללרויה אלצאדקה משרד להא . חד אלביאן סכונ אלפחם ענד אתבאת אלפטנה בברהאן . חד אלברהאן מקיאס עלמי לא ינפך מן אלמוצוע ואלמחמול ואלמקדמה אלתי לא וסט להא . חד אלחק הו מא הו אלשי וחדה אלגדליון באן קאלו אלחק קול יתבתה אלברהאן אמא עקלא ואמא חסא קאל אסחק היא אלאחד ען כיפיה אלעקלי [ל]א ען מאיתיה ודלך אן אלקאיל אדא קאל מא אלחק כאן אלגואב פיה הו מא הו אלשי פאדא קאל כיף דלך קול לה לאנה קול יתבתה אלברהאן אמא עלמא ואמא חסא . חד אלבאטל הו גיר מא הו אלשי וקאל אלוצף¹ (sic) אלשי בגיר מא הו . חד אלצדק אתבאת שיא לשי הו לה עלי אלחקיקה או נפי שי הו מנפי ענה באלחקיקה . חד אלכרב אתבאת שי לשי הו מנפי באלחקיקה או נפי שי ען שי הו מתבת לה עלי אלחקיקה . חד אלואגב מא לא ימכן ארתפאעה חד אלממתנע מא לא ימכן וגורה חד אלמחאל אנתמאע אלמנאקצין פי אלשי אלואחד עלי אסס ואחד ונעת ואחר וגו ואחד פי זמאן ואחד ואצאפה ואחרה עלי מא ביינא מתקדמא פי כתאבנא היא . חד אלממכן אלממכן יקאל עלי צרבין לאן מנה חקיקי ומנה גיר חקיקי פאמא אלחקיקי פהו אלואקף בין חאשיתין אלנקין אלדי לא ידרא אי טרפיה יטהר ואלדי לים בחקיקי יכונ איצא עלי צרבין אחדהמא אמכאן מא לם יכונ בעד ואגב כונה לא מחאלה מתל טלוע אלשמס גרא מן אלמשרק ואן לם יכונ טלעת בעד אלא אן טלועהא גרא לא מחאלה ואלב אמכאן מא קד כאן וכרנ אלי אלפעל וכרוגה לם יכונ ואגבא באלטבע כציאד ילי אלכלאפה וחגאם יקור אלגיוש

Fol. 3
verso

קאל אסחק ולקד שאהרת מתל היא במצר עיאנא וקד תגלב עליהא קאיד מן קואד בני טלון יערף באבן אלכלין פעטם שאנה וסנא דכרה ובתרת גיושה וכאן צאחב גיושה אסור חגאם יקאל לה בלאלס חד אלוהם קוה תגול פי אלממכנאת ותסתעמל אלקוה אלנפסאנוה דלך לאן צורה אלאשיא אלתי וגדנאהא אלחם פי טינהא וענצרהא תוגדנאהא אלקוה אלנפסאניה עלמא מעדאה מן טינהא וענצרהא . וקד יקאל איצא אלוהם עלו אלקוה אלסאכנה פי אלשי אלמטלוב הל הו כדי וכדי אס לא . חד אלטן קוה תגול פי אלממתנעא ויקאל אן אלטן אלקצא עלי אלשי מן אלטאהר

Fol. 4
recto¹ Probably על וצף.

לאמן חית אלחק ולדלך צארת אלבהאים טאנה לא מתוהמה אלא אן יקאל
 דלך פיהא עלי אלמחסותארה ואלמנאז. חד אלחם אנטבאע אחר אלמחסוס
 פי אלחם לאן אלמחסוס במטלה אלפאעל בתהיינה ללחם ותחריבה לה עלי
 מערפה דאתה באלכתאב אלמחרך ללקארי בתהיינה לה אלי מערפה מא פי
 אלכתאב מן אלעלוס ואלאזבאר וכאלמעשוק פאנה מחרך ללעאשק ומהיינה
 אלי לקאה ואלנטר אליה ואלאנסם בה וקד יקאל הדא מנעכסא והו אן יציר
 אלחאס במנולה אלפאעל ואלמחסוס במנולה אלמנפעל פלא יוגד דלך
 חקיקה לאן אכתר הדא אלקול עלי הדא אלונה לא יוגד אלאנפעאל פיה
 אצלא ואז לם יוגד אלאנפעאל לם יגד אפעאל עלי אלחקיקה לכן עלי
 אלמנאז באלאסם פקט לא באלמענא מן דלך פאנה קד יקאל אן אלאנסאן
 עאלם באלבארי עז ונל באנה בארי ומכתרע ואלבארי עז ונל לא ילחקה
 אלאנפעאל בגנה מן אלנהאת בל הו אלפאעל לכל מפעול ועאל לכל מעלול
 ואז לם ילחק אלבארי אלאנפעאל לם יכן אלאנסאן לעלמה בה פאעלא
 ואלפעל יקאל עלי צרבין רוחאני ונסמאני ואלרוחאני איצא יקאל עלי צרבין
 לאן מנהמא לא יתנאז אלפאעל לה ולא יכרנ ענה אלי גירה ומנה מא
 יתנאזוה ויכרנ ענה אלי גירה ואמא אלדי לא יתנאז אלפאעל ולא יכרנ
 ענה אלי גירה פמחל פכר אלאנסאן וריותה פי נפסה לאן יעלם מא ינפעחא
 ממא יצרהא ואמא מא יתנאז אלפאעל ויכרנ ענה אלי גירה פמחל
 אלמחסוס פי אלחאס פאן פעל אלמחסוס יתנאזוה ויכרנ ענה אלי אלחאס
 וכדלך פעל אלמעשוק פי אלעאשק ואלכתאב פי אלקארי וליס ואחד מן
 הדין אלפעלין אעני אלדי לא יתנאז אלפאעל אלי גירה ואלדי יתנאז אלי
 גירה במצאד אלמפעולה ולא מנאפר לה לכנה משאכל לה וזאיד פיה פאן
 אלאנסאן אלמפכר ואלמרוי פי מא ינפע דאתה ממא יצרהא במצאד לנפסה
 ולא מנאפר להא בל זאיד פיהא במא יותרה פיהא וכדלך לא אלמחסוס
 במצאד ללחם ולא מנאפר לה בל משאכל לה וזאיד פיה במא יותרה פיה
 ויהינה אלי מערפתה ומרדה פאמא אלפעל אלנסמאני פהו אלפעל אלכאין
 בארדה מתל אלפעל אלכאין פי אלאגראם אלמתחרכה פי דאתהא
 ומחרכה לגירהא מעא מתל אלדאבה אלתי תתחרך פי נפסהא ויתחרך
 בתחריכהא רחא אלמטחנה. ומחל אלהוא אלדי יתחרך פי דאתה וידכל
 פי שראע אלמדאכב ויחרכה בתחריכה לה. ומנה נע אכר מרכב מחל
 אלאנסאן אלדי יתחרך ויחרך מגראף אלספינה פתתחרך אלספינה
 בחרכתהמא מעא. חד אלאתפאק תנוד אלמכתלפאת פי אלשי אלוואחד בוגוד
 אלאנסאן ואלפרס וסאיר אלחיואן פי אלחי ואתפאקהמא פי קכולהא אסמא

on the
margin

הא

Fol. 4
verso

Fol. 5
recto

וחדה מעא . חד אלאנתמאע תקרב אלאנסאד בעצהא באלבעץ . חד
אלממאסה אנתמאע אלנהאייאת פי אלמכאן . חד אלמלאצקה אתצאל גרם מא
בגרם אכר חד אלמחבה שוק אלנפס אלי מלי לובהא בתתמים עלה Fol. 5
אלאנתמאע . חד אלעשק אפראט אלמחבה חד אלשהוה שוק וטלב ללשי verso
אלמשתהי חד אלאנדאע ואלאכתראע תאייס אלאיסאת מן לים . ולעל
טאנא יטן אן אלאים הו אלעדס פנערפה פסאד דלך מן קבל אן אלאים
לא יכון אלא בעד וגה מתל אלשי אלדי יגד תס יעדס פיקאל עדס כדי
וכדי מתל אלאנס אן כאן בעצירא חם אציב בבצרה פיקאל פלאן עדס בצרה
וכדלך יקאל פי כל מא כאן מונודא חם עדס יקאל פיה עדס כדי וכדי ולא
יקדר קאיל יקול עדמת לים לאן לים לא צורה לה פי אלוהם חתי יוצף
בונוד או בעדס . חד אלכון כרוג אלגוהר אלגסמאני מן עדס אלי וגוד לאן
כל מכון פכונה טביעי ואלטבאע פלא תפעל שיא מן לא שי לכנהא תכלק
ותכוך באלקה אלפלכיה אלתי רתבהא באריהא פיהא וקדרהא לפעל אלכון
ואלפסאד מתל תכוינהא אנראם אלחיואן ואלאנבאת פפעלהא אדא כלק
ותכליק לא אנבדאע ולא אכתראע אד לא מבדע ולא מכתרע אלא אלבארי
גל תנאוה ותקדסת אסמאוה . . .

VII.

T-S. 8 Ka. 5¹.

וארת אלרקא אלעליא . פטרסי לפקד כראמהם לבס אלביאצא (sic) Fol. 1
ופיהם קלת איצא recto
באלרקא אלעליא דוו פצל Kāmil
לכנהם למא אמתחתהם

מן אהל אלפצל ר' שמחה אלתרמורי ופיה קלת הרה אלביאת
פסמאה קום מן סמאחתה שמחה Tawil
לקד אטלעת תרמור אחסן סיד
גנ' ען אלדניא פלים ירי אלגנא
צחוד פמהמא אטלס אלדער כאלדני
ברבח ותקוא אללה יחסבהא אלרביחא
תרי מנה בשרא ואצחא כלתה צבחא
כמא נס ערף אלמסך ען טיבה נפחא Fol. 1
ופאז בסהם אלפהם דון אלורא קדחא verso
אדא כט אסטארא רש במנירה
ראית סמור אלליל מן נורהא תמחא

ואתא מדינה חראן פאן פיהא גמלה קלילה פיהם בעץ דיאנה ועקל כל הם
עדימין (sic) מן אלפצלו אלכרם מחאפטון עלי פרט אלשח ואלבכל ומן דוי אלעלם
Tawil פיהא אלחכם . ר' מצליח [ומן] דוי אלדיאנה צדקה אבן זאכי ופיהם קלת מאדחא

Fol. 2 recto	<p>להם שׁים משבורה ומצאלח פמא מתלה פי אלעלם ואלפתם צאלח יקצר ענה פי אלמדאיה מאדח פליס להא פי אלשרק ואלטרב פאתח יקולו לה אקצר פמא אנת נאצח ולכן רב אלבכל ואללום ראבח</p>	<p>לקד חל פי חראן קום אפאל מאוא צאלח עלח ופהמא ופטנה וחאז אבן זאכי עפה ותואצעא ולכנהם קד אנלק אלבכל כפהם אדא לאמהם פי שדה אלבכל לאים לאנא ראינא צאחב אלגוד כאסרא אמא מדינה אלרהאה פאן פיהא אלאבריסמי ויוסף אלחוזאן ופי סאיר גמאעתחם בכל שדיד ופיהם יקול אלקאיל</p>
Fol. 2 verso		
Mutaqārib	<p>עלי אלבעץ מנהם סמאת אלהי וחסאן באלכיר קד אקתדי ומא קטעו ללמעאלי מדי עלי אנה ידעי פי אלנדי וטורא תראה יסד ידא</p>	<p>בארץ אלרהאה דיו ארב פיוסף חזאנהם פאצל ובאלבכל אכתרהם מולע וענד אבן סאלם בכל שדיד פטורא ימיל לאיסר גוד</p>
Fol. 3 recto	<p>והדא אבן סאלם ינתמי אלי אלכרמא פכאן אהל אלבכל אצחו עינא בל אצלחם מן אצל ראם אלעין ואמא גמאעה אלמגדל פאן פיהם כיר וצלחא מע גוד וסמאח ופיהם יקול אלקאיל</p>	
	<p>בכלאל אלמעאלי ואלאדב וירון אלבר אופא מכתסב ואמא נתרעה נציבין פפיהם יקול אלקאיל</p>	<p>אן באלמגדל קום ערפו יחסבון אלפצל אעלי מא חוו ואמא נתרעה נציבין פפיהם יקול אלקאיל</p>
Kāmil	<p>ובגמע מאל מגרמין וואצבין ומן אלמכארם ואלפצאיל הארבין ואמא גמאעה אלגזירה ופיהם יקול אלקאיל להם בעץ פצל וכלק עסירה וקד אצבחו וצטה¹ כאלגזירה</p>	<p>קום בנציבין אצחו נאצבין פי אללום אצחו עאשקין וראגבין ואמא גמאעה אלגזירה ופיהם יקול אלקאיל יהוד אלגזירה בין אלווד (?) יחיט בהם נחר בכל עטים</p>
Fol. 3 verso		
Mutaqārib		
	<p>ואמא מדינה סנגאר פאן פיהא גמאעה קלילה ומן אנלאהא עבד אלסיד אלמוצלי ופיה יקול אלקאיל ללה גמע חל פי סנגאר לכן עבד אלסיד אלמברור קד לכנה ללבכל חנת נפסה פיה דכא לו יכון לה נדי</p>	
Kāmil	<p>להם אלנהי ואלעקל אחסן גאר באנת עליה מחאסן אלאהאר מתל אלטיור תחן ללאוכאר לכנה שגר בלא אתמאר</p>	
Fol. 4 recto		

¹ Sic.

קאל אלמצנף והזה אלבלאד אלמזכורה מא כאן לי טריק אליהא לכן פי
 ספרי אלי אלעראק לזיאררה אלסיר עזרא על אלם אנתות בהרה אלמואצע
 עאברא פכנת פי בעצהא וארדא ופי בעצהא צאדרא
 ואמא מדינה אלמוצל פאץ פיהא נמאעה להא ופר טאיל ופי בעץ אהלחא
 פצאיל וחסן פעאיל . . . דוו אלמגד ואלפצל אלדין פיהא אלריים אבו
 אלפרג אבן אלכצאבי ופיה יקול אלקאיל

אבא אללה אן יחכי גראך גואד	Fol. 4
אבא אלפרג אלמשכור פי אלנאס פצלה	verso
לעד נפקת סוק אלמכארם ענדכם	Tawil
וקד חסנת ארץ חללת לקטבהא	
אדא כתבת כף אלומאן כלאלכם	
פאנת בכף אלמגד סוף מהנך	
פמא פי בלאד אללה מתלך סיד	
והיהאת יחכי אלגאדיאת תמאד	
צניעך ללשכץ אלצעף עמאד	
אדא גאל סוק אלאכרמין כסאד	
ווינת אקאילים בכם ובלאד	
להא אלצבח טרם ואלטלאם מדאד	
לה אלדין נמד ואלגלאל נגאד	
ולא עלי אלדניא סואד גואד	

TRANSLATION OF No. VII.

1. Al-Raqqa's rich in worthy men
 Their virtuous ways are known to all,
 Yet when I tested them
 I found their piety mixed with faults.
2. Tadmor had given up its noblest man,
 Whom people for his bounty call Simhāh.
 A man of riches, not regarding wealth
 A profit, ever in the fear of God.
 He loves to smile; in times as dark as night,
 His shining appears as bright as morn.
 His children all their noble stock betray,
 As musk exhales its aromatic scent.
 Joshua well in letters trained his son,
 Doth conquer with the arrows of his wit.
 Writing when with enlightening pen his lines
 Thou seest chasing shades of night by his light.
3. Harrān is blest with some distinguished people,
 Of genial character and peaceful mood

There's none like him in intellect and lore,
 Ben Zāki joins decorum to devoutness.
 No praise, however lavish, can describe him.
 As for the rest, greed closes up their hands,
 And none can open them in east and west.
 If any dare to blame them for their meanness,
 They cut him short and say: "Thou art no friend."
 We saw the noble man decrease in wealth,
 But growing rich the mean and greedy fellow.

4. Edessa's land has cultured people,
 Some e'en are marked for leadership;
 Precentor Josef is, indeed, a worthy,
 And Hassan is his peer in merit.
 The others, they do love cupidity,
 And grant no space for noble deeds.
 Ben Sālim's is excessive meanness,
 Though boasting of munificence
 Rasing mountains, charity to evade,
 Obstructing, as it were, his hands.
5. All Majdal's people know enough
 Of noble deeds and gentle breeding,
 They value nothing more than goodness,
 Regarding virtue great as gain.
6. Industrious are Nasībīn's people,
 Unscrupulous in amassing wealth;
 They love it and they yearn for it,
 And flee from every noble deed.
7. Jazīra's Jews between two waters
 Are fairly good, yet rather hard
 The stream of greed surroundeth them,
 And like an isle they lie encircled.
8. A godly crowd are Sinjār's people
 Indeed, they are possessed of sense.

Abdul Sayyid, the virtuous,
 Knows all the ways of kindly doings,
 Yet for cupidity pants his soul
 As little birds pant for their nests.
 Were he as gen'rous, as he's clever!
 But he is like a fruitless tree.

9. Abul Faraj! thou art for bounty famous,
 Thou labour'st to support the poor.
 If other marts of help are bad
 Thine of benevolence stands high.
 Happy the land whose chief thou art,
 Thou sheddest lustre over climes.
 When the hand of time describes thy glory,
 The morning is its paper, night its ink.
 In praise thou'rt likened to an Indian sword¹,
 Whose sheath is faith, whose belt is kindness.
 There's none like thee in God's own land,
 And none so noble in the universe.

HARTWIG HIRSCHFELD.

¹ This simile is rather frequent in ancient Arabic poetry.